

[Knud Kristensen.]

paa en saa demonstrativ Maade, som den ærede Ordfører gjorde, naar det er Forslag, som vi har fremsat, der er til Behandling.

De Forslag, som vi nu har forelagt, maa ses i Forhold til det Forslag, vi stillede i Fjor om en anden Refusionsordning. Jeg vil mene, at naar vi ser dem i Sammenhæng hermed, rører disse Forslag ved det, som er det uheldige ved Sociallovgivningen, saaledes som den er gennemført, og saaledes som den har været praktiseret.

Vi har, som sagt, foreslaaet gennemført en anden Refusionsordning. Vi har nu foreslaaet, at Arbejdsløshedsloven skulde ændres saaledes, at det ikke var en Pligt for de offentlige Myndigheder altid at anvise Arbejde, men at ogsaa de enkelte, som skulde have Arbejdet, selv gjorde sig nogen Ulejlighed. Vi har foreslaaet, at de flotte Kommuner selv skulde betale det, de gav ud over det, som Samfundet i Almindelighed har anset for at være forsvarligt til en Families Underhold, det, Lovgivningsmagten har fastsat under Hensyn til det Børneantal, som man har Forsørgelsespligt overfor. Vi har ment, at naar man overskred disse Sætter i længere Tid, skulde det ogsaa faa visse Retsvirkninger. Med andre Ord, vi mente, det var formaalstjenligt, at der ogsaa var visse samfundsmæssige Fordele forbundet med det at klare sig selv.

Men den ærede Ordfører nøjedes ikke med at reducere vore Forslag. Han mente ogsaa, han skulde foretage et Angreb paa Venstre, og han foretog da et Angreb paa Venstre for dets Stilling til Loven om Brændselshjælp. Maa jeg sige til den ærede Ordfører, at den Maade, han angreb vor Stilling, er uden for al saglig Rimelighed, idet den Fremstilling, han gav af vort Forslag, er helt ved Siden af. Den har ikke noget som helst med Realiteten at gøre. De 25 Dage, sagde han, er det, Venstre opretholder som Norm for, at den, som er i Fagforening, kan faa Understøttelse. Det er jo helt urigtigt. Samtidig hævdede det ærede Medlem, at vi stod paa Linie med Regeringen. Men vort Forslag var, ogsaa principielt, et helt andet end Regeringens.

Dernæst sagde den ærede Ordfører ogsaa — det er jo noget, der skal til ved enhver Lejlighed —, at Venstre havde været med til Socialreformen, og der var noget tiltalende i, at man erkendte sine Fejl, og det, at vi nu foreslaar Ændringer, var altsaa Udtryk herfor. Maa jeg deroverfor sige, at Socialreformen var et Kompromis. Det var ikke saadan, at vi var Tilhængere af alle de Bestemmelser, der kom ind i

dette Lovkompleks. Og dertil kommer, at der senere er foretaget Ændringer i Socialloven, som vi ikke har stemt for, og som vi ikke har kunnet billige. Dernæst maa den ærede Ordfører ogsaa være opmærksom paa, at der gennem Administrationen kan foretages Handlinger, som vi ikke er Tilhængere af, hvorfor vi maa ønske andre Lovbestemmelser, som i nogen Maade kan afbøde, at man fortsat kan administrere paa lignende Maade.

Men dertil kommer, at selve Lovforslaget var et Led i en langt større Overenskomst, hvori ogsaa indgik noget for dansk Erhvervsliv saa vigtigt som en Nedsættelse af Kroneværdien, det vil sige Nedsættelse af alle Omkostninger herhjemme, saaledes at Erhvervslivet kom i bedre Sving og Arbejdsløsheden gik ned. Det viste sig ogsaa, at Erhvervslivet fik meget bedre Vilkaar herefter, navnlig i den første Tid. Noget andet er, at man ved andre Lovforanstaltninger og gennem Administrationen af Valutaloven i det store og hele har borttaget det meste af den Fordel, som derved var vundet for dansk Erhvervsliv.

Naar det ærede Medlem siger Socialreformen, saa maa han ikke være blind for, at de Konservative ogsaa har været med til at stemme for en Del af Socialreformen, nemlig Arbejdsløshedsloven, og det er jo ikke mindst den Del, vi nu vil ændre, fordi vi har set de vanskelige og skæve Forhold ved den. Det ærede Medlem kan ikke saaledes tage Socialreformen under eet og sige sig fri for den, for de Konservative har været med til at gennemføre Arbejdsløshedsloven, og det er, som sagt, ikke mindst den, der har bidraget til de uheldige Forhold, vi nu søger at ændre.

Dertil kommer, at de Konservative efter Arbejdsløshedsloven og Socialreformen har været med til at gennemføre en Ungdomsarbejdsløshedslov, hvorefter den unge kan nægte at modtage Arbejde og gaa over paa Understøttelse. Det var Ting, som vi dengang pegede paa, men som de Konservative gik med til. Og hvis vi skal til at diskutere den Slags Ting efter Indbydelse af de Konservative, maa de ikke forundre sig over, at vi minder dem ogsaa om dette, for at de ikke skal komme alt for højt op i Selvgodhed.

Hertil kommer endvidere, at den ærede Ordfører sikkert heller ikke er klar over, hvordan Forsorgsloven er blevet til. Det ærede Medlem ved maaske ikke, at det slet ikke var paa Forsorgslovens Omraade, Forhandlingerne sprængtes. Det ærede Medlem ved maaske ikke, at de Konservative før